

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobkyně: **Ing. L. K.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, odbor sociálních věcí, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, proti rozhodnutí žalovaného č. j. 184836/2007/KUSK, sp. zn. SZ_175136/2007/KUSK/3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 12. 2008, č. j. 1 Cad 3/2008 - 34,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Shora uvedeným rozsudkem Městského soudu v Praze městský soud zamítl žalobu stěžovatelky proti rozhodnutí žalovaného č. j. 184836/2007/KUSK, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Kolín ve věci nepřiznání dávky mimořádné okamžité pomoci z důvodu ohrožení osoby sociálním vyloučením ve smyslu § 2 odst. 6 zákona č. 111/2006 Sb. o pomoci v hmotné nouzi. O nákladech řízení soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo.

Ve smyslu daného poučení podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti rozsudku městského soudu kasační stížnost a požádala o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 30. 3. 2009, č. j. 1 Cad 3/2008 - 51, bylo o její žádosti rozhodnuto tak, že stěžovatelce zástupce nebyl ustanoven (pro neúplnost doložení majetkových poměrů). Toto usnesení bylo napadeno kasační stížností a Nejvyšší správní soud rozhodnutím z 11. 6. 2009, č. j. 6 Ads 69/2009 - 76, postup městského soudu potvrdil, když kasační stížnost zamítl. Výzvou ze dne 17. 8. 2009 byla poté stěžovatelka Městským soudem v Praze vyzvána, aby do 1 měsíce ode dne doručení výzvy doložila do spisu plnou moc udělenou advokátovi pro řízení o kasační stížnosti. Stěžovatelka na tuto výzvu ve stanovené lhůtě nereagovala, zaslala pouze přípis, ve kterém sdělila, že proti rozhodnutí NSS z 11. 6. 2009, č. j. 6 Ads 69/2009 - 76, podala

ústavní stížnost a tento úkon je třeba chápat jako úkon přerušující lhůtu k doložení plné moci advokáta.

Protože výzva městského soudu, kterým byla stěžovatelka vyzvána k doložení plné moci advokátovi, zůstala i po zamítnutí kasační stížnosti ze strany stěžovatelky bez odezvy, byl spis v souladu s § 108 odst. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), předložen Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o podané kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud o věci uvažil následovně: Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat. V posuzované věci vystupoval stěžovatelka v řízení před správním orgánem i v přezkumném řízení soudním jako osoba bez zákonem předepsaného právnického vzdělání, a proto musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem. Ostatně sama o toto zastoupení požádala. Protože však neodstranila nedostatek povinného zastoupení v řízení o kasační stížnosti, neboť nedoložila plnou moc, osvědčující zastoupení advokátem, a pro uvedený nedostatek podmínky řízení nelze v řízení pokračovat, musel Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítnout, aniž by se dále mohl zabývat dalšími náležitostmi kasační stížnosti. K tomu je nutno uvést, že stěžovatelce byla ve výzvě městského soudu ze 17. 8. 2009 stanovena lhůta k doložení plné moci a stěžovatelka byla upozorněna na důsledky její případné nečinnosti. Příslušnou plnou moc přesto nedoložila; sdělení o podané ústavní stížnosti shledal Nejvyšší správní soud pro „přerušování lhůty pro doložení plné moci advokáta“ irelevantním, ale navíc i obsoletním, neboť podaná ústavní stížnost byla usnesením ze dne 23. 9. 2009 Ústavním soudem pod sp. zn. I. ÚS 2375/09 odmítnuta (ověřeno na <http://nalus.usoud.cz/>). Z uvedených důvodů rozhodl Nejvyšší správní soud s odkazem na § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., jak je rozhodnuto ve výroku.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo Nejvyšším správním soudem za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. října 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdlil
předseda senátu